

близо до Индия щѣха да се заколятъ като измѣкна всякой мѣчтъ си, но извѣднѣжъ затекоха се на помощъ приятелитѣ имъ догдѣ пристигна Александръ, и явно изобличи Ифестиона, като му каза че е билъ неразуменъ и занесенъ, и непроумеваше че, ако отлжчваха Александра, тогазъ самъ той нищо не бѣше! А насамѣ се- 692
приозно изобличи и Кратерия. Послѣ повика и двамата заедно и ги примири, като се закле въ името на Аммона и на другитѣ богове, че тѣхъ обичаше най много отъ всичкитѣ човѣци; но, ако повторително сжщото нѣщо направятъ, и да ги види още веднѣжъ тѣй раздѣлени, тогазъ да знаятъ твърдѣ добрѣ, че ще ги убие и двамата, или поне причинителтъ на распрята. Прочее, споредъ както казваха че отъ тогазъ и нататѣкъ даже и когато играѣха по между си, нищо не си противоречиха.

§ 48. А Филотъ синътъ на Пармениона придобиваше голѣма честь и влияние отъ Македонцитѣ, защото се виждаше че бѣше мжжественъ и крѣпѣкъ. И никой другъ слѣдъ Александра не бѣше толкозъ великодушенъ и дружелюбивъ колкото той. Тѣй щото казваха че еднѣжъ единъ отъ домашнитѣ му поиска отъ него пари, а Филотъ заповѣда да се даде на човѣка споредъ желанието му. Икономътъ обаче, казалъ бѣ, че нѣмало пари. „Що говоришь? каза той, нѣмашъ ли нѣкоя чаша или дрѣха да му дадешъ? Но Филотъ показваше голѣма тяжесть въ мудрувание-